

Ketouvim (hagiographes) - Ezra

Chapter 9

- 9,1 ויכבדו את אלה, ונגשו אלי השרים לאמר--לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלויים, מעמי הארצות: כתעבתיהם לכבועני החתי
הפרזי היבוסים, העמני המאבי, המצרי, והאמרי.
- 9,2 כי-גשאו מבנתיהם, להם ולבניהם, והתערבו זרע הקדש, בעמי הארצות; ויד השרים והסגנים, היתה במעל הזה--ראשונה.
{ס}
- 9,3 וכשמעי את-הדבר הזה, קרעתי את-בגדי ומעילי; ואמרטה משער ראשי, וזקני, ואשבה, משומם.
- 9,4 ואלי יאספו, כל חרד בדברי אלהי-ישראל--על, מעל הגולה; ואני ישב משומם, עד למגת הערב.
- 9,5 ובמגת הערב, קמתי מתעניתי, ובקרעי בגדי, ומעילי; ואכרעה, על-ברכי, ואפרשה כפי, אל-יהוה אלהי.
- 9,6 ואמרה, אלהי בשתי ונכלמתי--להרים אלהי פני, אלי: כי עונתינו רבו למעלה ראש, ואשמתנו גדלה עד לשמים.
- 9,7 מימי אבותינו, אנוהו באשמה גדלה--עד, היום הזה; ובעונתינו נתנו אנוהו מלכינו כהינו ביד מלכי הארצות, בחרב בשבי
ובבזה ובבשת פנים--כהיום הזה.
- 9,8 ועתה כמעט-רגע היתה תחנה מאת יהוה אלהינו, להשאיר לנו פליטה, ולתת לנו יתד, במקום קדשו--להאיר עינינו
אלהינו, ולתתנו מתיה מעט בעבדתנו.
- 9,9 כי-עבדים אנוהו--ובעבדתנו, לא עזבו אלהינו; ויט-עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת לנו מתיה, לרומם את-בית אלהינו
ולהעמיד את-חרבתינו, ולתת לנו גדר, ביהודה ובירושלם. {ס}
- 9,10 ועתה מה-נאמר אלהינו, אחר-זאת: כי עזבונו, מצותיך.
- 9,11 אשר צוית, ביד עבדיך הנביאים לאמר--הארץ אשר אתם באים לרשתה, ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות: בתועבתיהם,
אשר מלאוה מפה אל-פה--בטמאתם.
- 9,12 ועתה בנותיכם אל-תתנו לבניהם, ובנתיהם אל-תשאו לבניכם, ולא-תדרשו שלמם וטובתם, עד-עולם--למען תחזקו,
לאכלתם את-טוב הארץ, והורשתם לבניכם, עד-עולם.
- 9,13 ואחרי, כל-הבא עלינו, במעשינו הרעים, ובאשמתנו הגדלה: כי אמה אלהינו, חשכת למטה מעוננו, ובתתה לנו פליטה,
בזאת.
- 9,14 הבשוב, להפך מצותיך, ולהתחלתו, בעמי התעבות האלה: הלוא תאנף-בנו עד-כלה, לאין שארית ופליטה. {פ}
- 9,15 יהוה אלהי ישראל, צדיק אמה--כי-גשארנו פליטה, כהיום הזה; הנו לפניך באשמתינו, כי אין לעמוד לפניך על-זאת. {פ}